

Büyük Mücadele Serisi

19 Yedi Mühür

Geçen sefer biz Vahiy kitapçığındaki yedi kiliseye peygamberlik sözü olarak baktık. Evet, dirilmiş İsa, yedi kiliseye elçi Yuhanna aracılığıyla mesajlar gönderdi. Her mesajın, o zamanki yedi kilise için anlamı vardı. Ancak araştırmacılar bu mesajları yakından inceledikleri zaman mesajlar başka boyut kazandılar. Mesajlar, İsa'nın yeryüzündeki döneminden ikinci gelişine kadar Tanrı'nın halkının tecrübeleriyle gayet iyi bir paralellik gösteriyor.

Kilise	Mesaj	Çağ
Efes	Vahiy 2:2 Kötü kişilere katlanamadılar. Vahiy 2:3 sabırlıdılar, İsa'nın uğruna acılara dayandılar ve yılmadılar.	Elçilerin dönemi (M.S. 31-100).
İzmir	Vahiy 2:10 Sıkıntıları çok olacaktı. Bazıları zindana atılacaktı. On gün (yıl) sıkıntı çekecekti.	M.S. 100-313. On senelik büyük zulüm: 303-313 arasında.
Bergama	Vahiy 2:14 Aralarında Balam'ın öğretisine bağlı olanlar vardı. Vahiy 2:15 Aralarında da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar vardı.	M.S. 313-538. Hristiyanlık tanınan bir din oldu, yozlaşmaya başladı.
Tiyatira (Akhisar)	Vahiy 2:20 Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyü karşıladılar.	M.S. 538-1565. Öğreti ve pratik açısından Hristiyanlık daha da yozlaştı. Protestan reformu başladı ve ona karşı büyük bir tepki gösterildi.
Sart		
Filadelfiya (Alaşehir)		
Laodikya		

Neden bu olumsuz gelişmelere bakıp anlattık? İncil, güvenilir bir gerçek kaynağıdır. Bazı insanlar İncil'in değiştirildiğini söyleyip duruyorlar. Fakat İncil, peygamberlik sözleri aracılığıyla olayları henüz olmadan önce önbildiriyor. Ancak bu olaylar hep toz pembe değildir. Olumsuz olaylar da var. İncil gerçeği ne olursa olsun anlattığı için biz ona güvenebiliriz.

Son üç kilisenin mesajını anlatmadan bıraktık. Tarihi gözden geçirirken henüz bu noktaya geldik. Sonra o dönemlere de bakacağız.

Kutsal Kitap, önemli konuları tekrarlıyor. Tanrı'nın halkının başına gelen olaylarla ilgili Kutsal Kitap sessiz kalmıyor. Vahiy kitapçığındaki yedi mühürde de, kilisenin tarihini anlatıyor. Bütün tarih maalesef güzel değildir.

Vahiy kitapçığında, Elçi Yuhanna bir görümde, Yücelerin Yücesini tahtının üzerinde gördü.

Vahiy 5:1 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm.

Tomar neydi? Kutsal Kitap kendi simgelerini açıklıyor. Bugün, zamanımız kısıtlı olduğundan derin ayrıntılara giremiyoruz. Ancak şöyle anlatabiliriz. Tevrat'ta, Rab İsraililere bir ibadet sistemi verdi. Bir tapınak vardı ve kurban törenleri vardı. O tapınağın en kutsal yerinde antlaşma sandığı vardı. Sandığın içinde On Emir levhaları saklanıyordu. Sandığın yanında ise bir tomar vardı. O tomar, Allah'ın Musa aracılığıyla İsraililere verdiği başka yasalar vardı. Sivil yasalar yazıldı da tapınakla ilgili ibadet yasaları ve törenler de yazıldı. Kısaca, Musa'nın yazılarıydı yani Tevrat.

Musa'nın yazılarında Allah'ın İsraililerle yaptığı antlaşma vardı. Bu yüzden bazen bu tomara Antlaşma kitabı denilirdi. İçinde yasalar yazıldığı için bazen tomara Yasa kitabı denilirdi. İsraililere verilecek mirastan bahsedildiği için bazen tomara Miras kitabı da denilirdi.

Kadim zamanlarda, iki taraf bir antlaşma yaptığı zaman, üç nüsha yazılırdı. Her iki tarafın da elinde birer açık nüsha olurdu. Bir tanesi ise mühürlenip hazinede saklanırdı. Tomar yuvarlanır ve etrafına ip sarılırdı. Ondan sonra ip, yumuşak kil ile kaplanırdı. Kil yumuşakken, taraflar mühürlerini kile bastırırlar ve tomarı mühürlerlerdi. Eğer taraflar arasında antlaşmanın maddeleriyle ilgili bir tartışma çıkarsa, hazinedeki mühürlenmiş olan nüshaya başvuruldu. Noterde saklanmış gibi, asıl ve değiştirilmemiş olan, hazinde kalırdı.

Vahiy kitapçığında böyle bir antlaşma tomarını görüyoruz. Peki iki taraf kimdir? Allah ve halkı. Antlaşma, miras maddeleri ve yasalar o tomarın içinde yazılır. İsa, bu dünyadayken ne söyledi?

Luka 22:20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse, sizin uğruna akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.”

İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul eden herkes, kendisini yeni antlaşmanın tarafı olarak bildirmiş olur. Peki, imanlılar antlaşmaya nasıl uydular? Göklerdeki tapınakta her şey yazılıdır. Yedi mühürde, kilise, yani Tanrı'nın halkının, ne gibi bir tanıklık yaptıklarını görüyoruz. Zaman kısıtlamasından dolayı, detaylı bir şekilde bakamıyoruz ancak büyük tabloyu çizelim.

Vahiy 6:1-2 Sonra Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, “Gel!” dediğini işittim. ² Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

İlk mühürde zafer kazanan galip gelen bir kilise görüyoruz. Tarih bunu tespit ediyor. Elçilerin döneminde müjde, bilinen bütün dünyada ilan edildi ve kilise son derece hızlı bir şekilde büyüdü.

Vahiy 6:3-4 Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın “Gel!” dediğini işittim. ⁴ O zaman kızıl renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

Hristiyanlığın tarihine bakarken, şöyle bir ayet okumuştuk:

Daniel 7:8 “Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenmiş bir ağzı vardı.”

Küçük boynuz papalıktır. Papalık, etkisini kullanarak üç başka gücün yok olmasına neden oldu. Katolik Kilisesi, Arian inancını kabul etmedi. Arian inancına göre İsa Mesih bir zamanda var oldu ve Tanrı’yla eşit değildi ama daha düşüktü. Hristiyan aleminin genelinde ve Roma kilisesinde şöyle inanç hakimdi: İsa Mesih Tanrı’yla eşitti ve başlangıcı yoktu.

Daha önce, bu sökülmüş güçlerin, Ostrogotlar, Vizogotlar ve Vandallar olduğunu söylemiştim. İmparator Justinian, orgeneral Belesarius’u göndererek, Kuzey Afrika’daki Arian Vandalları fethederek oradaki Katolikleri serbest bıraktı. 538 yılında Belesarius, Arian Ostrogotlarını Roma şehrinden kovdu. Artık Roma’da kral kalmamıştı. Papalık, hem dinsel hem de sivil yetkiyi engel görmeden kullanabilirdi. Katolikliği kabul eden Frank kralı Clovis, Katolikliğini savaşıyla çok yere götürdü. Büyük şekilde Clovis, Arian Vizogotlara karşı gelip onları yendi.

Çok araştırmacılar, Vizogotların değil, Heruli’nin bu üçüncü sökülmüş güç olduğuna inanıyorlar. Olabilir. Onlar da Arian inancındaydı. Ostrogotlar onları yok etti. Ancak Clovis, Vizogotları tamamen yok etmedi. Bu yüzden sökülen üç boynuz, Heruli, Ostrogotlar ve Vandallar olabilir.

Hangi güç, peygamberlik sözlerine uyarsa uysun, şu olgu nettir: Hristiyanlar, Hristiyanları öldürüyordu. Karşılaştırsak, putperest Roma’nın yaptığı zulüm, papalık Roma’sının yaptığı zulümden çok, çok daha azdı. Peygamberlik sözü neydi?

Vahiy 6:4 Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.

Maalesef, Yeni Antlaşmayı imzalayan, mührünü vuran çok Hristiyan, geride kanlı bir tanıklık bıraktı. Hayatları, Yeni Antlaşmaya uymadı. Bu yüzden, miras dışı kalacaklar. Çünkü tomarda şöyle yazılmıştır:

1. Yuhanna 3:15 Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz.

Görünüyor ki mühürlerini vurdular ama gerçek imanlılar değildiler.

Devam ediyoruz:

Vahiy 6:5-6 Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın “Gel!” dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶ Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!”

Bu üçüncü at siyahtır. Siyah, beyazın zıddıdır. Beyaz, nasıl ilk kurulmuş olan pak kiliseyi temsil ediyorsa, **siyah** Mesih karşıtı olan papalığı temsil ediyor. Karanlık Çağ, papalığın kurulmasıyla başladı.

Yasa kitabında, yani tomarda, buğday, arpa, zeytinyağı ve şarap denilen üzüm suyunun, tapınakta Allah’a turfanda, ondalık ve sunu olarak sunulması buyrulmuştu. Bunlar, Allah’tan gelen bereketlerdi. Üçüncü mührüde görülen miktar, bir askerin veya bir kölenin günlük yaşam ihtiyacını karşılayacak miktardı. Yani, yoksul olanlar için asgari bir miktar. Tarih kaynaklarından bildiğimize göre, bir ölçek buğday o zamanlarda, 1/16 dinara satılıyordu. Fakat bu ayette okuduğumuz fiyat, pazardakinin 16 misli! Kıtık vardı demek! Yasa kitabında, kıtlık, Allah’ın yasına itaatsizlik için bir cezaydı. Ruhsal açıdan bu ayetlerdeki simgeler, ahlaki yozlaşmaya işaret ediyor. Zeytinyağı ve şaraba dokunulmaması, yozlaşmanın tam olmadığını gösteriyor.

Binicinin elindeki terazi, ruhsal ticarete, fiziksel ekonomik baskıya veya adaletsizliğe işaret edebiliyor. Kutsal Kitap’ta terazinin bu şeyleri simgelediğini görebiliyoruz. Hepsi gerçekleşti. Papalığın ilk döneminde çeşitli yerlerde Kutsal Yazılar yasaklandı, gerçekler saklandı, şiddet, baskı ve savaş ile kilisenin gücü yayıldı, Allah’ın lütfu yerine putperestlikten gelen törenler getirildi. Bunun yanı sıra bu dönemde büyük kıtlıklar, doğal felaketler ve salgın ve öldürücü hastalıklar kaydedildi.

Vahiy 6:7-8 Kuzu dördüncü mührü açınca, “Gel!” diyen dördüncü yaratığın sesini işittim. ⁸ Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm’dü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

Bu atın binicisinin adı Ölüm’dür. Papalığın hakim döneminde, milyonlarca insan, imanları için idam edildi. Engizisyon işkenceleri ve haç seferleri meşhurdur. O korkunç olayların ayrıntılarına şimdi girmeyeceğim. Bu dönemde gerçek imanlılara karşı çok katliam gerçekleşti.

İnsanların din gayretinin altına kötülüklerini saklaması, yaygın bir yöntem. Bugün de mevcuttur.

Ne öğreniyoruz? Hristiyanlığın yozlaşması gizli, beklenmeyen bir sürpriz değildi. Daniel, İsa, Pavlus ve Yuhanna bazen açıkça bazen simgeli olarak çeşitli yollarla bunu önbildirdiler. Kutsal Kitap anlaşılıyor. Kutsal Kitap, tarihte gösterebileceğimiz olayları henüz olmadan önce açıklıyor. Tarih, Kutsal Kitap’ın geleceği gösterebileceğini tespit ediyor. Tarih, önbildirebilen peygamberlik sözleri, Tevrat ve İncil’in gerçekliklerini ve değiştirilmezliğini onaylıyor. Başka hiçbir kitap gelecek olayları tekrar tekrar anlatamaz. Bu yüzden Tevrat ve

İncil'e güveniyorum. Peygamberlik sözleri, Tevrat ve İncil'in yazarı olarak Allah'ı tasdik ediyor.

Ancak yeni başladık. Geleceği gösteren peygamberlik sözlerine daha çok bakacağız.